

כח:

וְאָם כִּבְשׁ יִבִּיא קֶרְנָה
לְחֻשָּׁתָא נִקְבָּה תַּמְיָמָה
בִּיאָנָה: וְיִקְרָא ד לֵב
אִם בְּשֵׁב הוּא מִקְרִיב אֶת
קֶרְנָה וְהִקְרִיב אוֹתוֹ לִפְנֵי
וְיִקְרָא ג ד
וְאִם עַז קֶרְנָה וְהִקְרִיבו לִפְנֵי
וְיִקְרָא ג יב
וְכֵן בְּנִיךְ לַמּוֹדִי ז וְזָרֵב
יִשְׁעִיהוּ ד יג
שְׁלוֹם בְּנִיךְ:

שיטה מקובצת

[illegible]

ואיתתא סימן אחר תלתין וארבע אמרי ספק דמא דמיית:
והדרן עלך המביא אשם וסליקא לה מסכת ברייתות

ה אמרו כל ימיו לא היה נותר בעזרה
שאו שערים ראשיכם ויכנס ^א אלישמע
שם פתחו וישמש בבהונה גדולה
שתפתחו שערים והוציא ישישכר איש
שמכבר עצמו ומוחו קדש^ב ישישכר מאי
כריך ישראל^ג על ידיו והוא עבד עבודה
יהי יצא מלכא ומלכתא הוו יתבין ^ד מלכא

וְיִשְׁלַח ה' אֶת מַלְאָכָיו וְיִסְּרוּ אֶת כָּל בְּנֵי חָוָה
מִן הָעֵץ וְיִסְּרוּ אֶת כָּל הָאֲדָמָה וְיִסְּרוּ
אֶת כָּל הַבְּרִית שֶׁבֵּין ה' וְכָל הָאָדָם
וְיִסְּרוּ אֶת כָּל הַבְּרִית שֶׁבֵּין ה' וְכָל
הָאָדָם וְיִסְּרוּ אֶת כָּל הַבְּרִית שֶׁבֵּין

המביא אשם פרק שישי כריתות

[illegible]

הדרן עלך המביא אשם וסליקא לה מסכת בריתות

וַיֵּשְׁכֶׁךְ אִישׁ כֹּפֶר בִּרְקָאֵי דִכְהֵן גְּדוֹל הוּא א וְקִים
הָדִי דְאִמֵּר אַחֵי בִידֵיהּ אִמֵּר לַהּוֹן מַלְכָּא הוּאִיל וְאִחֵיהּ
א שְׁמַע מַלְכָּא א אִמֵּר לִיקְצוּ נָמִי לִידֵיהּ דִּימִינָא א אִמֵּר
א לְמַטְרַפְסֵיהּ א אִמֵּר רַב אִשִּׁי וְלֹא הוּהּ תְּנִי לִיהּ דִּתְנִי
א וְאִם כֶּבֶשׂ מִלְמַד שְׁשֻׁנִּין שְׁקוּלִין כֹּאחֵת רִבְנִיא
עֵן: א א"ר אֱלֵעָזָר א"ר חֲנִינָא תַלְמִידֵיהּ חֲכָמִים מוֹרִיבִים
שְׁלוֹם בְּנִיד [אֵל תִּקְרִי בְּנִיד אֵלָא בּוֹנִיד]: א

הדרך עלך המביא אשם וסליקא לה מסכת בריתות

טאת העוף מוסיף עליהן מן ביית

אזין משנין מקדוש

לך רב חגא אמר קרא במצורע וא
ל מקום אבל אמרו חכמים כאן ג
ני רבו. הרב שלומד ממנו חכמה
קרבן. בהדי דאמר אחוי בידיה. הי
ב אם עז. מלמד ששניהם שקולים:

מוסף רש"י

[illegible]

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

מסורת הש"ס

עמ"ש על הגליון בפסחים ז:
הערך, (3) ברכות קד. יצמות
תמיד לב: ע"ש מיר סו:
ב' בפסחים ב' מקום שנהגו
פירש"י כדרך ידיה שצריא
ה פוסל בקדשים דצניעין ולקח
שיקח בעצמו ועוד דציון הוא
ועיין ב"ש.

הגהות הב"ח

גמ' דכ"ג הוא וקיס ליה
מסיק קרבנות כל יומא
שיילוהו אמר להו:

קטני אי הייא פרידה לצורך
העוף היא קרבה נדבה
לא חוזה דעשיר הוא
דפיישן דהוו לצורך

ה: שאני גבי מצורע דמיעט

ובין בתורה קודם לבני יונה
שמקבל שכר על כיבוד אם
בין בכבוד רבו: שטימאו את
לך: למטרפסיה. דינו. הידים

(א) ע"כ שייך לע"ה

ללות. האמורה אלף שנים
 אחר, שנתנו ממנו לתקדש
 אהרן, אילו חטאתיו ואילו
 שבעה לביד יאמרנו לו ביד
 אלו מוציאין ומביאין. וטעם
 בא. ומה שפירשנו שם
 ב'ר'. ויבין דלון קרבן עני
 יתן קל למימר. על קרבן
 עני וזהו חטא, השעיר, נדבשת
 ופרשנו. וזהו הכי חטא
 פירשנו בשמות שבעת לקחמן
 עני ויבין דמיון זהו חטא
 אלה (שם): חטא קרבן
 חטא קל חטא (שם). דמיטע
 על כלל המעשרין כולן ויזאון
 חטא עני וידע כל חטא
 כאלו קודש שמיטה לבשר.
 דכחמי (שם) ואלו (ב) אחר